

Д-ръ Кондовъ

Онзи денъ отидохъ въ банката. Случи се, че тъкмо тогазъ се получиха тамъ три милиона и седемстотинъ хиляди лева. И знаешъ ли какво съвпадение? Милионитѣ бѣха на нѣкой си д-ръ Христо Кондовъ. Не съмъ азъ, разбира се, — другъ, непознатъ човѣкъ. Имената ни само еднакви. Тогава директорътъ на банката се пошегува и каза на нѣколко души, които бѣха тамъ, че милионитѣ сѫ ужъ мои...

Евгения

Ахъ... разбирамъ...

Д-ръ Кондовъ

Излѣзохъ отъ банката и тръгнахъ изъ града — кой кждето ме срѣщнеше, поздравляваше ме. Отказвахъ — никой не ми вѣрва...

Евгения

После?

Д-ръ Кондовъ

После ме грабнаха и ме понесоха на рѣце. Канятъ ме на гости, на разходки. Избраха ме за председателъ на дружеството „Кавалъ“. А майка ти доде при мене и настоя да дода да живѣя у васъ...

Евгения

Ахъ, мама... разбирамъ, разбирамъ...